

Er det, hr. Kim Andersen sagde på Venstres vegne, at Venstre indædt vil arbejde imod, at der, når der sker udbud, skal der være en effektiv konkurrence? Det gør i hvert fald ikke, at man kommer til at mangle færre penge på finansloven, når man stiller ændringsforslag om de tal, der svirrer i luften om, hvad Venstre mener at kunne indhente ved udbud og yderligere udbud. Hullet bliver endnu større, kan jeg sige til hr. Kim Andersen. Der må være folk hos Venstre, der vil tænke det her igennem med udgangspunkt i denne her debat, ellers vil jeg sige, at så vil jeg glæde mig endnu mere til fremover at møde Venstrefolk ude i forsamlingshusene.

Måtte jeg sige tak til det flertal, som har givet en umiddelbar positiv respons her ved førstebehandlingen, og måtte jeg give et tilsagn om, at dem, der ikke har givet en umiddelbart positiv respons, vil jeg meget gerne i en tæt dialog med i det videre forløb, for jeg nægter at tro andet, end at der må være tale om en hel del misforståelser. Der tænker jeg da ikke mindst på fru Pernille Sams, der på De Konservatives vegne tilsluttede sig hovedindholdet, når vi taler om det offentlige udbud. Det synes jeg var positivt. Lad os så tage en åben snak om, hvorvidt vi skal lave en tvangsforanstaltning for de private. Det synes jeg ikke der er behov for.

Jeg føler mig ret overbevist om, at når vi når frem til tredje behandling, vil billedet være en lille smule anderledes end det, jeg har lyttet mig til her ved førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Ministeren nævnte, at man altid har ret til at blive klogere, men det forudsætter jo så også, at man er i stand til at blive det, og det gælder jo selvfølgelig også ministre.

I svaret nævnte ministeren, at konkurrencen nok ikke bliver 110 pct. Jamen hvis man skal have toppen af konkurrence helt ud i det yderste, kan man da vel aldrig komme over 100 pct.?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 141: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Digital eksemplarfremsstilling til personlig brug, aftalelicens m.v.).

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 10/1 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Den fagre nye verden giver mange muligheder for det enkelte menneske, men også nogle, der kan træde andres velerhvervede og rimelige rettigheder over tærne, og det er det, vi har for os her. Nu er vi i stand til at kloner lyd og billede, altså opnå præcis samme kvalitet som udgangspunktet i de kopier, vi laver.

Jeg synes, det er rigtigt, og Socialdemokratiet kan støtte forslaget, der giver ret til at kopiere til privat brug, også fordi der herigennem sendes et signal om en tydeliggørelse af, at al anden form for kopiering er og bør være ulovlig. Det får vi understreget, og også af den grund støtter vi lovforslaget.

Men vi skal huske, at for hver gang vi kopierer, selv om det så sker inden for lovens rammer og inden for det snævre område, der nu tillades kopiering på, ja, så æder vi en del af kunstnerens, af ophavsmændenes rettigheder. Vi eksproprierer det, der er deres, vi eksproprierer en del af deres ophavsret.

Derfor er det rigtigt og vigtigt, at vi finder frem til en ordentlig kompensation til ophavsmændene og -kvinderne. Det er ikke nogen enkel opgave; den er oven i købet, så vidt jeg kan vurdere, temmelig besværlig, og den kan aldrig undgå at blive vilkårlig i et vist omfang. Vi kan i hvert fald ikke opnå en ordning, der giver millimeterretfærdighed på dette område.

Til gengæld er jeg helt overbevist om, at en ren blank cd-afgift ikke giver den rigtigste løsning. Det vil give grænsehandelsproblemer og andre vanskeligheder. Derfor er det godt, at ud-

valget er nedsat for at finde en fornuftig løsning. Jeg vil gerne understrege behovet for, at man finder en fornuftig løsning, og at man finder den så hurtigt, det overhovedet er gørligt.

Den ordning skal være effektiv og som sagt gerne komme så hurtigt som muligt. Vi skal nemlig også med den ordning, vi har her, sikre, at der i fremtiden er masser af ophavsmænd og -kvinder, der kan give os gode oplevelser.

Så skal jeg her til slut tilføje, at partiet Det Radikale Venstre også kan støtte lovforslaget.

Kim Andersen (V):

I Venstre hilser vi det foreliggende lovforslag fra kulturministeren velkommen. Som den foregående taler sagde, har vi i dag en teknik og en teknologi, som gør, at det er muligt at kloner, at gengive hundrede procent fuldkomment, hvad der hentes ned fra nettet, at brænde cd'er, og vi må erkende, at det i vid udstrækning foregår rundt omkring i hjemmene i dag. Derfor er det en naturlig følge af den ny teknologi, at man lovliggør, at den trafik kan gennemføres til privat brug. Det er vi indstillet på at støtte.

Men det giver naturligvis også nogle problemer i forhold til de udøvende kunstnere, som står bag de produkter, som kopieres, som kloner. Det er vi helt klar over. Det er derfor også fornuftigt, at ministeren ikke går videre i sit forslag, end tilfældet er. Vi ved, at der i EU arbejdes med et nyt direktiv på området. Vi ved, at der i Kulturministeriet er nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på, hvordan hele det her meget komplicerede område kan reguleres i fremtiden, og hvordan kunstnerne kan honoreres for de frembringelser, som retteligen er deres.

Umiddelbart må rådet naturligvis være, at de udøvende kunstnere sørger for i forhandlingerne med forlæggeren i forbindelse med ønsket om mangfoldiggørelse af deres kunstværker at sikre sig bedre honorarer og højere royalties, men det er naturligvis ikke nødvendigvis hele svaret på problemstillingen.

Vi er derfor indstillet på at støtte det lovforslag, der foreligger. Vi er også positive over for de andre elementer i det, nemlig at man lader fastsættelsen af afgifter, båndafgifter og aftalelicens overgå til Ophavsretslicensnævnet og fjerner det fra ministerielt regi. Det kan være yderst fornuftigt.

Vi støtter også ophævelsen af nationalitetskravet i ophavsretslovens § 39 med hensyn til båndafgifter og aftalelicens. Her kan man måske undre sig lidt over, at det er muligt, at en tredje

part kan indgå aftaler om en pris for et produkt for en person, som ikke er repræsenteret i det forum.

Det har jeg selv haft lidt vanskeligt ved at forstå hvordan man håndterer, men er altså blevet belært om og har fået grundigt forklaret, at det er det, man gør i de nordiske lande, at der her er erfaringer for, at det kan praktiseres. Jeg må indrømme, at jeg har selv stadig væk tvivl i baghovedet omkring det spørgsmål, men det vil jeg vende tilbage til med et par spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Herudover skal jeg kun føje til, at vi sådan set venter spændt på at få forelagt det direktivforslag fra EU, der arbejdes med, at vi venter med spænding på at se resultatet af den arbejdsgruppe, som er nedsat i kulturministerens regi, bl.a. omkring honorering for digital kopiering. Vi skal jo også passe på her ikke at skabe en ny grænsehandelsproblematik, hvilket vi meget let kommer til, både når vi snakker om afgift på udstyr og afgift på optagemedier. Hundekompliceret er det.

Vi glæder os til at se et output af de to tiltag for så at få et samlet regelsæt og en samlet, sammenhængende lovgivning på det her uhyre udviklede område.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Hr. Kim Andersen omtalte de udøvende kunstnere og nævned dem specifikt.

Jeg ved, at der sidder mange uden for denne sal, der følger denne debat meget nøje, og derfor vil jeg bare med denne her bemærkning have sikkerhed for, at hr. Kim Andersen ikke isolerer dette her til kun at omfatte de udøvende kunstnere, men også de skabende kunstnere, i dette her tilfælde jo først og fremmest komponister og forfattere.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Søren Hansens spørgsmål er en god anledning for mig til at præcisere, at hvis jeg har formuleret mig på en måde, så de skabende kunstnere ikke også var omfattet, er det godt, at jeg får spørgsmålet, for jeg tænkte naturligvis også på dem. Det er både de skabende og de udøvende.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er et glimrende forslag, vi i dag skal tage stilling til.

Sagen er jo den, at den teknologiske udvikling løber så stærkt, at man bliver nødt til at tage stilling til og have en holdning til, hvordan kopiering skal kunne foregå fra de digitale medier.

Vi har den holdning – dybest set og principielt – i Det Konservative Folkeparti, at når man som rettighedshaver, som kunstner på den ene eller på den anden facon, har produceret noget, har man også nogle rettigheder, og det skal man selvfølgelig enten kompenseres for eller betales for.

Derfor synes vi, at det er rimeligt, at man har en struktur, som vi har herhjemme. Vi vil bare godt have en yderligere grad af frivillighed, så der var nogle flere brancheforhandlinger, men lad det komme til sin tid.

Vi kan konstatere, at det her bliver behandlet på EU-plan. De fire elementer, som forslaget har her, kan vi alle støtte. Det vigtigste og i og for sig mest kontroversielle, altså at det nu bliver tilladt at foretage digital kopiering til egen personlig brug, hedder det vist, kan vi også godt støtte.

Man kan jo ikke bare stoppe en udvikling og så sige, at nu må man ikke det, og nu må man ikke det. Vi har medierne, og de bliver brugt, og mange bruger dem jo til at fremme f.eks. egne ting, som man laver i husstanden, og dér udvikler det jo også IT-fremstød i det private hjem, hos børn af familierne osv., så det støtter vi.

Anden del omkring udvalgsarbejdet synes vi i og for sig er meget fornuftig. Vi vil godt være med til at overveje meget seriøst, om det ikke er rimeligt, at der også kommer afgift på hardware, men det kræver, at producenterne, at branchen sætter sig ned med kunstnerne, med rettighedshaverne, og prøver at finde frem til en fornuftig struktur, en fornuftig ordning.

I dag er det jo sådan, at der kun sidder én part, der i og for sig, i hvert fald for cd'ernes vedkommende, kan fastsætte afgiften. Hvis vi skal begynde at tale om det også for hardware-delen, er det rimeligt, at branchen sætter sig sammen med kunstnerne selv, med rettighedshaverne, så man kan finde en fornuftig struktur. Det vil måske nok være en rigtig løsning.

I dag har man jo sat en afgift på cd'erne, som er meget høj i forhold til den afgift, der er i Sverige og i Tyskland, og jeg frygter i og for sig, at man kan opleve den samme situation som med videobåndene. Da man indførte den blankbåndsaftgift i 1980'erne, skete der jo det, at salget eksploderede i Tyskland og i Sverige, og det faldt dramatisk i Danmark. Det vil sige, at producenter herhjemme mistede indtægter og den

danske statskasse mistede indtægter, og det er jo en uheldig situation på alle leder og kanter.

Så hvis man kan få spredt indtægterne, vil det være rimeligt. Vi vil gerne overveje det og er egentlig positive over for, at man laver en hardwareafgift. Nu vil vi se det udvalgsarbejde, der kommer i den tekniske arbejdsgruppe, som ministeren har nedsat, og opfordrer til, at branchen sætter sig ned sammen, kigger hinanden i øjnene og finder ud af en fornuftig struktur på området.

Men tilbage til forslaget.

Det er nogle rigtige problemstillinger, man tager fat på. Vi synes, at man fremtidssikrer det rimeligt. Vi ser frem til, at der kommer yderligere politiske forhandlinger, politiske drøftelser, når man er færdig inden for EU på området, men det her kan vi godt bruge som udgangspunkt og vil støtte alle dele.

Aage Frandsen (SF):

Da SF's ordfører på det her område, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede, skal jeg kort fremføre SF's synspunkter omkring det her lovforslag.

Vi er enige i lovforslagets indhold med henblik på, at man nu legaliserer, gør det lovligt, at man kan fremstille digitale kopier til privat brug inden for husstanden, og dermed markerer vi, at den regel, som vi nu laver, er ud fra, hvad det er muligt at opretholde, og vi markerer dermed også, hvad der er lovligt, og hvad der så også stadig væk er ulovligt.

I den forbindelse lægger vi vægt på, at det udvalgsarbejde i den tekniske arbejdsgruppe, som også er en del af lovforslaget, hurtigst muligt bliver færdigt, sådan at man ikke kommer til at stå i et tomrum, hvor man har lovforslaget som vedtaget og så samtidig har et problem med, hvad der så i øvrigt skal ske, og det vil sige, at udvalgsarbejdet så ikke til det tidspunkt er færdigt. Derfor lægger vi meget vægt på, at de her ting afklares hurtigst muligt.

Man kan sige, at det, vi behandler her, vel er spørgsmålet om, hvordan den åndelige ejendomsret skal tackles. Der er jo nogle, der er meget opmærksomme på, at når det er den mere jordiske ejendomsret, skal man være meget firkantet, og den må slet ikke krænkes. Her er det jo den åndelige ejendomsret, og den burde jo være mindst lige så vigtig at lægge vægt på, og derfor synes vi, at det er vigtigt, at de her ting afklares også i forståelse med de mennesker, det

drejer sig om. Det er derfor, at vi håber, at arbejdet i udvalget snarest muligt bliver færdigt.

Poul Nødgaard (DF):

Da ophavsretsloven sidste gang blev revideret i foråret 1998, sagde Dansk Folkepartis daværende ordfører, fru Aase D. Madsen, ordret følgende ifølge Folketingets forhandlinger:

»I Dansk Folkeparti forudser vi, at loven vil blive ændret jævnlige i de kommende år, bl.a. fordi der sker så meget på området.«

Nu ser vi så den første lovrevision her 3 år efter.

Nu som dengang er Dansk Folkeparti positiv indstillet til de ændringer, som kulturministeren lægger frem her i dag. Vi har noteret os, at der i EU arbejdes med et direktivforslag på området, og at resultatet først kan ventes om et års tid, og vi får så til den tid at se, hvad indholdet bliver. Nogle giver i dag udtryk for, at det EU-forslag er lige på trapperne, men så vidt jeg har læst forslaget, vil det vare en rum tid, inden det kommer, men det kan jo kun tiden vise.

Det, der i dag er det interessante, er, at der med lovforslaget nu gives privatpersoner ret til at brænde deres egne cd'er til privat brug, f.eks. i bilen og sommerhuset, som det fremgår af forslaget.

Så man må jo nok forudse, at både Internettet og de digitale radio- og tv-udsendelser formentlig nu kan se frem til, at privatpersoner foretager massekopieringer, det er rent ud sagt en rivende udvikling, som er sat i gang i den seneste tid.

Der er imidlertid lidt malurt, der skal hældes i bægeret, og det er de dér rettighedshaverorganisationer. Jeg synes måske nok med hensyn til den arbejdsgruppe, der sidder, at det havde været ønskeligt, at den havde været færdig. For nu vedtager Folketinget formentlig i løbet af en måneds tid eller to det her lovforslag, så træder det i kraft, og så synes jeg nok, det havde været rart for dem, der skal have et udbytte ud af det – helt berettiget, det kan jeg forstå at alle er enige om, og vi er også enige i det – at de ting ligesom havde fulgtes ad.

Men det kan da være, at ministeren kan give en eller anden forklaring på det specielt om, hvornår de forhandlinger er færdige, for umiddelbart synes jeg, det virker lidt underligt, at man gennemfører loven, før den vigtige side af lovforslaget er sat på plads.

Der er en anden ting, der ikke har været omtalt af andre, og så skal jeg i hvert fald lige gøre det. Ministerens ønske om, at Ophavsretslicens-

nævnet fremover skal kontrollere KODA's tariffer i lighed med Gramex, synes vi er en ganske udmærket idé, og jeg har forstået, at det faktisk praktiseres sådan i dag.

En anden ting, jeg godt lige vil omtale, som ikke andre har været inde på, er, at vi med tilfredshed har noteret os, at det dér med § 82, stk. 4, tror jeg, det er, vedrørende ransagning udgår af denne her lov omkring ophavsret, sådan har jeg i hvert fald forstået det, og at man nu udelukkende beskæftiger sig med, at hvis der skal være ransagning, bliver det efter retsplejelovens almindelige bestemmelser. Det synes jeg er en ganske udmærket ting, som også lige skal nævnes for fuldstændighedens skyld.

Så der skal ikke herske tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti vil trykke på de grønne knapper, når det her forslag kommer til afstemning, og så se frem til hele tiden at følge området her løbende. Det tror jeg vi lige så godt kan se i øjnene: Some tider kan man næsten ikke rumme alt det, der sker. Det regner jeg med at der er andre der heller ikke kan, men man gør det så godt, som man nu kan.

Sonja Albrink (CD):

Da CD's ordfører, hr. Peter Duetoft, heller ikke kan være til stede i salen, skal jeg læse CD's synspunkter op.

Ophavsretslove er noget af det mest indviklede i denne verden. De er næsten lige så slemme som skattelove, for der er så mange interesser, der spiller ind.

CD synes, det er klogt af ministeren at afvente EU-aftalerne, før man går i gang med større ændringer af ophavsretsloven. Derfor er vi tilfredse med, at ministeren koncentrerer sig om fire punkter, selv om de såmænd kan være vanskelige nok, specielt det første.

Det er en kamp mod vejrmøller at forsøge at forhindre digital kopiering til privat brug. Derfor er vi enige i, at en opløsning af kopieringsforbudet er nødvendig, men vi må også indrømme, at vi mener, at ministeren er for optimistisk. Det lyder jo smukt, når ministeren siger, at det er kopiering til brug i bilen eller i sommerhuset.

Men naturligvis er det en glidebane, selv om vi ikke ønsker det. Hvem vil kontrollere, at cd'erne ikke afspilles på arbejdet eller ved en fest på et diskotek? Vi kan sige, at man ikke må, men det vil i praksis være lige så umuligt at administrere som et totalt forbud.

Derfor må en sådan ordning nødvendigvis kombineres med en afgift på de værktøjer, som

kan bruges. Der er megen logik i sådan en ordning. Det kan godt være, at der er praktiske problemer, og det kræver også en diskussion om afgiftens størrelse, men i princippet er den rigtig.

Vi kan tilslutte os, at ministeren lader en arbejdsgruppe finde ud af det, men vi vil også gerne understrege, at dette arbejde bør være afsluttet, samtidig med at vi vedtager udvidelsen af retten til at kopiere.

Så alt i alt vil vi se venligt på forslaget i udvalget, om end det første punkt kræver nogen diskussion.

Helge Bo Jensen (EL):

Enhedslisten er positiv over for lovforslaget og de åbninger, der ligger i det. Vi er på mange måder enige i, at der er behov for at modernisere og hele tiden holde ophavsretsloven ajour med den teknologiske udvikling.

Vi må fastholde de grundlæggende principper om, at ophavsret ikke er en hindring for udbredelse, men skal være en inspiration og økonomisk stimulere til udbredelse og igangsætning.

Med det her lovforslag kan man lovligt kopiere til personlig brug på ganske mange forskellige måder, og det er jo fint. Men vi kan ikke se bort fra, at det kan betyde faldende indtjening til danske kunstnere. Det betyder, at de, der har rettigheder til musik og kunstværker, bør holdes skadesløse i takt med udnyttelsen af deres arbejde.

Det danske samfund har ikke kunnet finde ud af at sikre vores kunstnere socialt og økonomisk. Man vil gerne lade markedskræfterne råde på kunstens område, men man har notorisk afvist at give kunstnerne tilsvarende markedsbetingelser.

Derfor er ophavsret fundamental for dem. Den er for mange en forudsætning for en minimumsindtægt. Det er ikke bare de store, der har gavn af den. Den kollektive forvaltning, der også sikrer de mindre kunstnere, skal vi også være opmærksomme på.

Vi er som sagt positive over for lovforslaget, men vi vil gerne have fremskyndet det skitserede udvalgsarbejde, og vi vil gerne have fastsat en tidsfrist for at sikre kunstnerne tilsagn om en ajourføring af de ophavsretlige betalinger.

Vi er ikke indstillet på alene at løse det her bare ved forbrugerafgifter, vi synes også, at den IT-branche, som har tjent styrtende med penge, må bidrage.

Hvad angår de øvrige ændringer i forslaget, har Enhedslisten ingen bemærkninger.

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslaget er en stærkt ændret videreførelse af det udkast til lovforslaget, som blev sendt til høring af ministeren i oktober sidste år.

Lovforslaget består af fire små områder, nemlig digital eksemplarfremsstilling til privatbrug, aftalelicensordninger, offentlig kontrol med KODA's tariffer og ransagningsbestemmelser.

Vedrørende det første punkt om digital kopiering til privat brug mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det virker rimeligt og i orden at gøre det lovligt at lave en enkelt kopi til privatbrug. Der er behov for en oplødning af det digitale kopieringsforbud, så det bliver muligt til privat brug at brænde sin egen cd til bil eller sommerhus, altså at have et hjemmebrænderi til privatbrug.

Ændringen betyder bl.a., at det bliver tilladt at låne musik-cd'er og film hos f.eks. familie, venner og kolleger og lovligt fremstille digitale kopier til eget brug.

Digitale kopier er jo nærmest en slags klon af de originale værker, som kunstnerne lever af bliver solgt, og derfor kan adgang til digital kopiering gå hen og blive dybt problematisk for kunstnerne. Men den foreliggende åbning for digital kopiering må kunne være acceptabel for rettighedshaverne, hvis der til gengæld gives en kompensation til de rettighedshavere, der berøres af digitalkopiering.

I forslaget er der også tænkt på afgifter på teknisk udstyr til hjemmebrænderiet. I den forbindelse vil ministeren nedsætte en teknisk arbejdsgruppe, der skal foretage en tilbundsående analyse af bl.a. forholdene i andre lande, før der tages initiativ til indførelse af ophavsretlige afgifter på apparatur, og det synes vi lyder fornuftigt.

Hvis kopieringen derimod blev givet helt fri, så ville de udøvende og skabende kunstnere virkelig være taberne. Musikkerne f.eks. arbejder meget hårdt, da det er et slid at holde sig i så god form, at der er et publikum, der vil betale for at høre eller se dem live eller købe deres indspilninger. Mange gode musikere skal spille 6-8 timer daglig året rundt for at være på topniveau, og mange musikkunstnere er helt afhængige af indtægterne fra salget af cd'er eller bånd.

Punkt 3 vedrørende offentlig kontrol med KODA's tariffer med bemærkninger om, at ordningen med KODA er stærkt historisk betinget

og ikke længere kan anses for tidssvarende, er vi helt enige med ministeren i.

Så Kristeligt Folkeparti vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde med disse fire små forslag i L 141.

Kim Behnke (FR):

Indledningsvis vil jeg starte med at kvittere for, at ministeren langt om længe har fremsat det her forslag. Det er jo adskillige år siden, jeg første gang fra denne talerstol gjorde opmærksom på, at vi rendte ind i problemer i Danmark.

Jeg har for et par år siden spurgt ministeren, hvad vi skulle gøre, når det blev almindelig udbredt at købe DVD-optagere, sådan at man til tidsforskudt tv-sening kan bruge en DVD-optager. Og ministeren svarede dengang, at det var rigtigt set, at der var brug for at få ændret loven, fordi DVD er et digitalt medie.

Så har vi så lovforslaget foran os, og når det gælder selve afkriminaliseringen af, at folk laver en digital kopi til eget brug, så har vi ikke noget at indvende, men vi mener ikke, at ministeren i afsøgningen af, hvad vi har foran os, er tilstrækkelig progressiv.

Der bliver nævnt, at der også overvejes en afgift på apparatur, og i den forbindelse bliver der så nævnt cd-brændere, mp3-afspillere og minidisc-optagere. Nu er mp3 jo blot øjeblikkets digitale komprimeringsformat, og der er mange andre komprimeringsformater, der bliver brugt, og særlig i takt med, at mobiltelefoner overgår til at være egentlige terminaler, vil langt de fleste af dem indeholde mulighed for, at man fra sin mobilterminal i første omgang kan lytte til radio, men også senere se levende billeder. Og i den oprensning her er DVD-optager heller ikke nævnt.

Så vil vi godt advare imod, at en sådan afgift på apparatur bliver for høj. Jeg kan stadig huske, dengang vi havde en afgift på videobåndoptagere i Danmark på 1.825 kr., altså næsten 2.000 kr. pr. stk. Den blev afskaffet i 1999 ved finanslovaftalen for år 2000, og resultatet var, inden vi afskaffede afgiften, at der var en livlig handel med videoafspillere i Nordtyskland, og de eneste, vi gavnede, var de tyske butikker. Man skal passe på, hvor man lægger denne afgift, i forhold til at vi ikke bare skaber grænsehandel, men også at man i branchen hele tiden kan udvikle nye produkter.

I medierne har det været nævnt, at man også skulle betale afgift af den harddisk, der er i en computer, fordi den jo også kan bruges til digi-

tal lagring af billeder og lyd. Men i øjeblikket udbyder langt de fleste såkaldte Internethoteller eller web-hoteller gratis lagringskapacitet, sådan at man, samtidig med at man får et brugernavn og en Internetadresse, får f.eks. 100 mB gratis lagringskapacitet til rådighed ude på nettet. Så er det ikke noget, der længere fysisk findes på ens eget skrivebord, og det er noget, det er fuldstændig umuligt at lægge afgift på. Hvis man lægger en afgift på f.eks. harddiske, og den bliver for høj, så flytter folk bare deres lager ud, så det ligger på et web-hotel i stedet for.

Så mener vi også, at man skal passe på ikke at blande tingene for meget sammen. Erhvervs-mæssig anvendelse af cd-brændere på reklamebureauer og inden for reklamebranchen i det hele taget er et helt nødvendigt transportmedie, som bare har afløst de tidligere disketter, som man sendte rundt osv. Nu bruger man cd-mediet i dag. Men det er jo hverken billede eller lyd, det er jo digitale produkter, man selv har frembragt. Der skal stadig være mulighed for, at der ikke lægges nogen afgift dér.

Så mener vi heller ikke, at ministeren i tilstrækkelig grad er opmærksom på, at en stigende mængde materialer er frit. Når store kunstnere som David Bowie og andre komponerer musik og lægger den frit til rådighed og siger, at det må I gøre med, hvad I vil, så synes vi, at det er urimeligt, at KODA optjener afgift.

Så mener vi heller ikke, at ministeren har taget højde for den udvikling, jeg forventer, der kommer omkring det, der hedder e-bøger, altså elektroniske bøger, hvor man enten kan downloade en bog eller købe en chip, hvor der er en hel bog på. To danske forlag er foreløbig gået i gang. Det er heller ikke omfattet af det her.

Så skriver ministeren i skemaet, at der ikke er nogen økonomiske konsekvenser, hverken positive eller negative. Jeg mener, det er forkert, og specielt henvisningen til blankbåndsaftigten, som branchen jo har dokumenteret har betydet betragteligt omsætningstab, vidner om, at det samme kan gå galt her.

Til sidst skal jeg sige, at vi stadig væk er bekymrede over, at man har en privat organisation som KODA, der kan gå ind, som der jo var lagt op til den 1. december, og pludselig melde en afgift ud. Der står i vores grundlov, at ingen afgift kan pålægges, uden at det sker ved lov, og derfor mener jeg, at den mulighed for, at de kan melde et vilkårligt beløb ud, som bliver lagt på salg af produkter, ikke længere skal være til ste-

de. Det må være Folketinget, der i givet fald vedtager den afgift, der skal lægges på.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg vil gerne sige tak for den brede opbakning, der er til alle fire forslag i det fremsatte lovforslag.

Jeg vil først og fremmest koncentrere mig om det vigtige, nemlig at vi nu tillader digital kopiering til personlig brug. Der er flere af ordførerne, der har sagt, at vi tillader det til privat brug, og der synes jeg, at det er vigtigt, at vi i retorikken er opmærksomme på, at der er forskel på personlig brug og privat brug. I det lovforslag, der oprindeligt var sendt til høring, der talte vi netop om privat brug, nu taler vi om personlig brug, og personlig brug er snævrere end privat brug.

Det bringer mig ind på, hvad der er udgangspunktet for lovforslaget. Regeringen har ment, at det var vigtigt, at vi tillod digital kopiering, ikke mindst fordi den digitale udvikling er over os, og derfor er det halsløs gerning at forsøge at opretholde et totalt forbud. Man kan ikke kriminalisere alle danskere, som selvfølgelig skal have mulighed for at udnytte den teknologi, der nu er til rådighed.

På den anden side, og det er nok så vigtigt, har vi altså nogle rettighedshavere, som også skal beskyttes, og det er meget klart, at den udvikling, vi nu er inde i, betyder, at rettighedshaverne mister penge. På 3 år har rettighedshaverne mistet omkring 30 mio. kr. takket være den teknologiske udvikling, en teknologisk udvikling, der betyder, at vi, forbrugere, aldrig har haft lettere adgang til kunst og kultur, end vi har netop nu.

Man kan sige, at kulturpolitikens store projekt, demokratiseringen af kulturen, i den grad er ved at lykkes, men det besynderlige er, at i den proces kan vi ende med at udhule grundlaget for at være kunstner, fordi det bliver så utrolig besværligt at beskytte sin kunst og dermed at leve af sin kunst.

Af samme grund er jeg taknemlig for den brede opbakning, der er til det udvalgsarbejde, vi nu har sat i gang. Jeg synes, det er meget opløftende, at så at sige alle ordførere bakker op om, at vi er nødt til at revurdere den nuværende blankbåndsaftgiftsordning til fordel for en ordning, der tager højde for den teknologiske udvikling, vi har oplevet.

Jeg ser meget positivt på, at så mange ordførere har tilkendegivet, at man er parat til at indfø-

re nye typer afgifter på optageudstyr. Jeg tror nemlig, det er nødvendigt. Jeg er så også indstillet på, at man kan se på afgifterne på cd'er eksempelvis: Er den for høj i forhold til et eventuelt nyt afgiftssystem? Alt det vil vi se på i forbindelse med det nedsatte udvalg, et udvalg, der vil komme til at bestå af repræsentanter fra Forskningsministeriet, Skatteministeriet og Kulturministeriet.

Der er blevet spurgt om, hvor hurtigt vi kan være færdige med det arbejde. Det ved jeg ikke, men jeg vil i hvert fald bestræbe mig på, at vi gør det så hurtigt som overhovedet muligt, og vi vil også lytte til de signaler, der er her fra salen, om, at der skal være en parallelitet, altså at der med andre ord er et stærkt ønske om, at den her lov følges op af et initiativ, der sikrer kunstneres rettigheder.

Lad mig også understrege, at jeg er enig med hr. Kim Behnke i, at det måske er en kort frist, vi overhovedet har i forhold til at opkræve afgifter på optageudstyr. På samme måde, som vi nu ved, at vi ikke kommer særlig langt med at opkræve afgifter på blankbånd og måske heller ikke på cd'er, fordi den teknologiske udvikling ændrer sig, er det også sådan, at lige pludselig er der heller ikke noget optageudstyr, fordi man netop får web-hoteller, så man så at sige kan være virtuelt placeret alle mulige steder i verden.

Det er så også baggrunden for, at samtidig med at vi nedsætter det her udvalg, der skal se på en afgiftomlægning og afgifter på optageudstyr, har jeg tænkt mig, at vi også skal have et udvalg, der skal se på det langsigtede: Hvordan sikrer vi, at kunstnerne fortsat har et økonomisk udkomme? Hvad er det for økonomiske modeller, der skal være med til at sikre kunstnerne i informationssamfundet? Og det udvalg betragter jeg som mindst lige så vigtigt som det første.

Med de ord vil jeg sige tak for den store opbakning til lovforslaget, og jeg glæder mig til at komme i gang med arbejdet i udvalgene, både i Kulturudvalget og i det udvalg, der skal se på, hvordan vi sikrer kunstneres rettigheder i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Den røde lampes tyranni forhindrede mig i at komme med en bemærkning mere, og derfor vil jeg bede ministeren om at være opmærksom på, at hvor vi jo i fællesskab er enige om at få udbredt digital radio og digitalt tv i Danmark, så

har de forsøg, der indtil videre har været lavet, jo vist, at noget af det, som folk er allermost opmærksomme på i den forbindelse, er at kunne få tidsforskudt aflytning og tidsforskudt sening.

Hvis man eksempelvis laver en hardwareafgift, som er megabitrelateret, så kan vi risikere, at Folketinget på den ene side gerne vil have udbredt digital radio, digitalt tv, men så kommer KODA så f.eks. i den anden ende og siger hov, hver gang, der skal sælges sådan et fjernsyn eller sådan en radio, eller hvad vi skal kalde de modtagere. Så skal der pludselig lægges en afgift på, som vil forhindre udbredelsen af digital radio og digitalt tv.

Det er den slags ting, som jeg håber man tager med i det udvalgsarbejde, så vi ikke kommer til at skyde os selv i foden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod udsendelse af porno på ukodede betalingsfri tv-kanaler.

Af Frank Dahlgaard (UP).
(Fremsat 5/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Det er regeringens vurdering, at den nuværende lovgivning på området yder en tilstrækkelig beskyttelse af børn og unge i forbindelse med visning af programmer med pornografisk indhold.

Der er ikke bestemmelser i radio- og fjernsynsloven, som forhindrer udsendelser af por-

nografiske programmer på tv hverken lokalt eller landsdækkende. Det er dog ikke ensbetydende med, at der ingen regulering finder sted. Der er for både danske og udenlandske tv-kanaler fastsat bestemmelser om programmernes indhold og placering med henblik på beskyttelse af mindreårige. Reglerne er fastsat med udgangspunkt i EF-direktivet om tv uden grænser. De danske regler fremgår af bekendtgørelsen om lokalradioer og fjernsynsvirksomhed, hvor § 3 indeholder følgende bestemmelser:

For det første, at der ikke må sendes programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold.

For det andet, at andre programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, ikke må sendes, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne.

Regeringen lægger vægt på, at holdningen til pornografi i Danmark er relativt liberal, og at denne tradition også må afspejle sig i reglerne for udsendelse af pornoprogrammer i dansk tv. Regeringen lægger samtidig vægt på, at sådanne programmer sendes på en måde, som sikrer, at mindreårige normalt ikke vil kunne se eller høre udsendelserne. Denne holdning er som nævnt afspejlet i de gældende regler for programvirksomhed.

Det er endvidere vurderingen, at reglerne ikke tillader porno, som f.eks. er ekstremt voldelig eller indeholder tvang. Dette stemmer fint overens med de holdninger, som et stort flertal i Folketinget gav udtryk for i forbindelse med forespørgselsdebatten den 10. november 2000 om pornografiske billeder i offentlige rum, rejst af hr. Frank Dahlgaard.

Når det som i det konkrete tilfælde drejer sig om lokal-tv, er det efter radio- og fjernsynsloven det lokale radio- og tv-nævn, der udsteder programtilladelsen, og som fører tilsyn med virksomheden, herunder påtale af overtrædelse af loven.

Den nu landskendte, lokale tv-station har af det lokale nævn fået påbudt først at sende porno efter kl. 24. Dette påbud ligger på linje med de danske satellit-tv-tilladelser, der indeholder en bestemmelse om, at ukodede programmer med pornografisk indhold først må udsendes efter kl. 24.